

Rechtvaardigverklaring door God ín Christus...

Het gaat vanavond opnieuw oover de rechtvaardiging. Of de rechtvaardigverklaring door God in Christus. In het woord rechtvaardiging zit het woordje recht. Wanneer kun je God recht in de ogen kijken? Dat is vanavond opnieuw de vraag. Anders gezegd. Wanneer is het goed tussen God en jou? Dit is werkelijk de kern van de schrift. Versta je dit niet, dan loopt het in de rest van heel je godsdienst vast. Zo cruciaal is zondag 23.

Laten we opnieuw beginnen met de vraag: Hoe of waardoor ben je rechtvaardig voor God? En nu lopen we gelijk tegen het eerste probleem aan. Want hoe ben je rechtvaardig voor God? Dat betekent dat de Heere God zegt, je bent rechtvaardig verklaard. Deze mens is rechtvaardig. Deze mens is onberispelijk. Daar is niets op aan te merken. Maar wil ik dat eigenlijk wel weten? Zit ik daar wel mee wat de Heere van mij vindt? En als het dan een keer over de rechtvaardigheid gaat, dan hebben wij die vraag eigenlijk allang omgedraaid. Niet van: hoe ben ik rechtvaardig voor God? Maar, is God wel rechtvaardig voor mij? Hoe kan God die rampen of die erge ziekte nou toelaten? Vraag 60 is nu zo'n vraag, die God Zelf aan de orde moet stellen. Hoe zit het met je verhouding tot Mij? Het Evangelie geeft niet alleen antwoorden op vragen die wij stellen. Het Evangelie geeft ook antwoorden op vragen die door God aan de orde worden gesteld. Het Evangelie leert ons niet alleen de antwoorden, maar het Evangelie leert ons ook de goede vragen te stellen. Als je dicht bij de Heere leeft, dan hoeft je niet op alles een antwoord te hebben. Dan gaat het je om iets anders. Als je Hem Zelf maar hebt. Dan kun je leven met onbeantwoorde vragen. Als je maar weet dat jij en anderen geborgen zijn in Hem.

En hoe weet je dat je geborgen bent in Hem? Hoor het eenvoudige antwoord: *“Alleen door een waar geloof in Jezus Christus.”* En let op dat eerste woordje ‘alleen’. Alleen door een waar geloof. ***Sola fide***, zo luidt het in het Latijn. Een waar geloof. Er is nogal wat geloof, dat geloof heet, maar wat geen vruchtbaar geloof is. En daarom is het goed om elkaar de belangrijkste vraag van het leven te stellen: *“Wat is nou het ware geloof? Het echte geloof?”* Nou het ware geloof heeft altijd een voorwerp. En het voorwerp is Jezus Christus.

“Niets uit ons. Alles uit Hem. Zó gaat het naar Jeruzalem.”

Dat is een waar geloof. Niets uit ons. Maar alles uit Hem. Dat is nou de grote les die je moet leren voor je sterft. Om gelukkig te sterven. Er is dus ook een geloof wat er best veel op lijkt. En daarom moet er in de prediking altijd worden opgeroepen tot zelfonderzoek. Net zoals Jezus dat deed. Het gaat om een waar geloof. Om het waar zaligmakende geloof. En dat weet je met zijn tweeën. God en jij. Dat brengt me bij dat moeilijke woord. Consciëntie. Maar dat betekent gewoon: samen weten. En dat wil zeggen. Niet alleen ik weet het, maar God weet het ook. En daar zegt de catechismus nog wat meer over. *“Al klaagt dat geweten mij aan. En nog zwaar ook, dan heb ik waarlijk gezondigd.”* En dat ziet nou de ware gelovige. En dan komt hij tot de conclusie. Welk gebod heb ik nu eigenlijk gehouden? De schijn gelovige heeft het daar niet over. Die is daar niet mee bezig. Dat is nou de grote ontdekking van de ware gelovige. De christen van zondag 1 heeft een vermaak in de wet van God naar de inwendige mens. Maar hij is wel tot alle kwaad geneigd. In de genade leer je te bidden met de Psalmen: *“O God, bewaar me voor alles.”*

Maar, hoe kunt u dan zeggen dat u vrede met God hebt? En dan komen we bij het geheim. Bij het grote geheim van God. Al blijft wat ik net zei 100% waar. Mijn geweten klaagt mij aan. Ik heb zwaar gezondigd tegen alle geboden en ik ben geneigd tot alle boosheid. Maar wat zegt dan het 2^e deel van het antwoord. Nochtans God. Nochtans God. Al is het ook... en noem dan maar 1000 redenen waarbij je moet zeggen, Ik sta schuldig voor God.

Er is wel genoeg. Helemaal genoeg. Niet bij jou, zegt het antwoord. Maar bij Hem. Bij Jezus. Die heeft alles. Alles wat u en ik zo nodig hebben. Hij heeft ook nog eens de zware schuld betaald. En zo wil God ons laten profiteren van het werk van Zijn Zoon. God zegt: *“Ik reken het je toe. Ik reken het u toe, waar jij schuilt bij Mijn Zoon. Is al het Zijne het uwe. Ik kijk jou aan in Christus.”* En daarom lasen we de profetie van Zacharia. Daar staat hij als vrome hogepriester in de tempel van God. Maar wel met vuile kleren. Heeft u het weleens gezegd? *“Heere, zie me niet aan in wie ik zelf ben. Want dan zie ik er net zo uit als die Jozua. Maar Heere, wil me aanzien in uw lieve Zoon.”*

Zo is er dan geen verdoemenis voor degenen die IN Christus Jezus zijn. Hij is de enige schuilplaats tot behoud.

En dan zegt God: *“Ik scheld je niet alleen alle schuld kwijt, maar in Christus verklaar Ik je ook tot een erfgenaam van het eeuwige leven.”* Het is een publiek geheim, dat deze Heiland niet zonder mede-erfgenamen wil zijn. Toen Christus de Erfgenaam werd, toen werd Hij het onder een bepaalde voorwaarde. En wat was die voorwaarde? Nou dat hij vele broeders en zusters, vele zondaren en zondaressen tot de gelukzaligheid zou leiden. Het nochtans van het geloof. Dat zich vastklampt aan God. Aan Zijn goedertierenheid. Aan Zijn genade. Aan Zijn barmhartigheid. Aan Zijn liefde. Dan grijpen we Christus' Zelf aan. En dan denk ik weer aan Zacharia 3. Waar die satan, die aanklager staat bij Jozua. En dan doet hij een boekje open over die man die met vuile kleren voor God staat. En satan komt daar niet

met praatjes. Nee. Wat die satan daar zegt dat is nog de waarheid ook. Maar wel de halve waarheid. En een halve waarheid is erger dan een hele leugen. Want de satan zal nooit en te nimmer zeggen: "Maar het bloed van Jezus Christus, reinigt van alle zonden." Want dat zegt alleen Hij Die de Waarheid Zelf is. Dat zegt het Evangelie. Zul je dat onthouden als satan je bang maakt?

Waar is nou de geestelijke groei in dit hele verhaal? Weet je wat die geestelijke groei is? Dat is de groei in de kennis van het woordje genade. De catechismus heeft het over loutere genade. De volkomen genade. Ik ga dat woordje steeds dieper verstaan. Dat onbegrijpelijke woordje en de volle rijkdom van dat ene woordje: genade. "Maar, zegt Paulus: "toen ik een kind was, sprak ik als een kind." Maar als we dan mogen groeien in de genade. Als we dan mogen groeien in het onderwijs. En door dat onderwijs de Heere Jezus meer en meer omhelzen. Dan wordt het dieper en dan wordt het hoger. Dan is er ook geloofsgroei. En naar die mate zal er ook een diepere vrede en grotere vreugde en aanbidding en lofprijzing gevonden worden in ons leven.

Naar de mate van het geloof deel ik in dit alles. "In zoverre ik zulk een weldaad met een gelovig hart aanneem." Aannemen. We stonden erbij stil in zondag 7. En toen hebben we tegen elkaar gezegd. Dat heerlijke van Jezus hoef je niet onder Gods handen weg te grissen. Dat hoeft echt niet, want je mag het aannemen. Omdat het mij aangeboden wordt in de belofte-prediking.

U hebt geen enkel recht om ongelovig te blijven.. U hebt geen enkel recht om onbekeerd te blijven. Maar u hebt permissie om het vanavond uit Gods handen aan te nemen. Want het wordt je vanavond aangeboden in de prediking. En daarom moet je ook niet wachten op het ogenblik dat je rechtvaardig voelt. Maar je hebt de opdracht om dit gepredikte Woord van God te omhelzen. En hoe meer je in de kerk de Heere Jezus omhelst, des te zekerder je wordt. En op elke geloofsdaad volgt weer enige geloofsverzekering. Omhels de beloftes die je leest in je Bijbel. Dat zegt ook het laatste deel van het antwoord. "*In zoverre ik zulk een weldaad met een gelovig hart aanneem.*" En daarom, als je zo leert te geloven, zul je nooit zeggen: "Door **mijn** geloof werd ik zalig." Dat staat nergens in de Bijbel. Door mijn geloof werd ik zalig. Het is altijd door HET geloof worden wij gerechtvaardigd.

En dan komen we nog even bij antwoord 61. Waar de vraag dan luidt: hoe groot is nou eigenlijk de waarde van het geloof? Dan zeggen we: het geloof is onmisbaar. Maar we gaan dus te ver als we zeggen: "Mijn geloof is de oorzaak dat ik door God wordt geaccepteerd. Want de oorzaak van ons recht voor God te kunnen staan, dat is nou Gods welbehagen. Dat is de liefde van de Vader. Door het werk van de Zoon. En door de Heilige Geest aan ons toegepast. Het geloof is dus niet de **oorzaak**. Maar wel het **middel**. En daarmee staat het geloof op de goede plek. Het geloof is het middel waardoor we door God worden geaccepteerd. Maar de grond ligt in Gods welbehagen. De Heere doet het niet vanwege de waardigheid van mijn geloof. De Heere is er blij mee. Denk maar aan die Romeinse hoofdman, dan zegt Jezus: "Zo'n groot geloof heb ik in Israël nog niet gevonden." En dat is nu die hoofdman die zegt: "Ik ben het niet waard dat U in mijn huis zal inkomen. U kunt daar zeggen, dat mijn lievelingsslaaf genezen is, en dan zal die genezen zijn. Net als ik zeg, **Ga**, tot een soldaat. En die soldaat gaat dan op mijn woord." En dan is de Heere Jezus verwonderd. En dan zegt hij: "Zo groot een geloof heb ik in heel Israël niet aangetroffen." Een groot geloof is dus iemand die heel klein wordt. En voor wie Jezus zo groot is.

Maar nou komen we bij het wonder van de rechtvaardigverklaring. En dat leert mij het Kerstfeest. Kerst wil ons leren om het oog buiten ons zelf te werpen. En een blik op de Heere Jezus te werpen. En daar hoef je niet mee te wachten tot 25 december. U wordt er toe uitgenodigd. "Komt laten wij aanbidden Die koning." Om zo iets van het kinschap van God te beleven. En dan zal de Geest getuigen, met onze geest, dat wij kinderen van God zijn.

In het zien op Jezus ligt onze zekerheid verankert, dat al mijn zonden vergeven ZIJN. En hoe gaat dat nou praktisch in je leven? Steeds als je geweten weer opspeelt, dan gaan we bij de Heere God verhaal halen. Met niets anders en niemand anders dan Jezus Christus onze Heere. En dan staan we nooit meer boven een ander. En als we roemen, dan roemen we in de Heere alleen!